

Halal dreigt nieuwe norm Nederlands vlees te worden.

Zonder dat consumenten het weten voltrekt zich een halal revolutie in de Nederlandse slachterijen. Met de introductie van halal vlees bij 48 filialen van Albert Heijn is het onverdoofd slachten weer een stap dichterbij genomen om de standaardprocedure te worden. Een slechte ontwikkeling die een nieuwe aantasting vormt van de rechten van dieren.

In Nederland hebben we er jaren over gedaan het slachten van dieren aan zodanige regels te onderwerpen dat onnodig lijden zoveel mogelijk voorkomen zou worden. Niet dat de situatie in slachthuizen ook maar in de buurt kwam van wat diervriendelijk genoemd kon worden, maar er was tenminste de wettelijke afspraak dat dieren verdoofd worden alvorens ze te slachten.

Daarop was een beperkte uitzondering. Religieuze groepen zoals moslims en joden die hun tradities hadden in het ritueel slachten van dieren werden vrijgesteld van de voorschriften van het 'Besluit doden van dieren' en vielen onder de veel soepeler regels in het 'Besluit ritueel slachten'.

Was er tot voor kort nog een zogenaamde "behoefteverklaring" nodig waarin een islamitische organisatie aangaf dat er behoefte was tot ritueel slachten, sinds vorige week is zelfs die beperking weggevallen en mag iedereen die dat bedrijfsmatig interessant vindt naar hartelust ritueel slachten.

Eist het halal slachten dat de hals wordt doorgesneden van het onverdoofde dier zodat het doodbloed waarbij voor elk geslacht dier de spreuk Bismillah Allahu Akbar moet worden uitgesproken, inmiddels zijn we zover dat langs mechanische slachtlijnen van kippen wel 10 imams tegelijk de hele dag het vlees aan Allah staan op te dragen, terwijl de kippen bij duizenden tegelijk onverdoofd geslacht worden.

Halal is de nieuwe norm geworden in veel kip- en rundvleesbedrijven, die daarmee de groeiende markt van inmiddels 1,5 miljoen moslims willen voeden, die een enorme exportpositie van halalvlees in de hele wereld opbouwen en de overschotten verkopen in Nederland zonder onderscheid te maken met regulier vlees. Dat betekent dat heel veel Nederlandse consumenten zonder het te weten kalfsvlees of kippenboutjes van ritueel geslachte dieren eten, in de veronderstelling dat de Nederlandse wetgever zorgvuldige regels heeft gesteld aan het slachten van dieren.

Niets is minder waar, het halal slachten dat bedoeld was als uitzondering op religieuze gronden voor minderheden, is hard op weg de norm te worden in ons land.

Het is schokkend te moeten vaststellen dat de bescherming van dieren én consumenten ondergeschikt gemaakt wordt aan een gat in de wetgeving dat is ontdekt door de vleesindustrie.

Het minste wat je zou mogen verwachten is een etiketteringplicht waaruit duidelijk wordt op welke wijze een dier aan z'n eind gekomen is, zodat niemand ongewild ritueel geslachte dieren op het bord hoeft aan te treffen.

Maar dat past niet in het primaat voor de vrije markt dat minister Veerman voor ogen heeft.

Geld verdienen is een hoger goed geworden dan het hanteren van ethische normen.

Kalverslachterijen op de Veluwe *Bible belt*, waar de eigenaars én de werknemers normaliter niets moeten hebben van islamitische invloeden, halen zonder enig probleem imams binnen, om hun kalfsvlees op te laten dragen aan Allah.

Wat ooit principes genoemd werd, wordt zonder problemen geofferd op het altaar van de economie. Niet omdat er een groeiend begrip zou zijn voor het islamitisch geloof, maar omdat er handel mee te drijven valt en de winst vergroot kan worden onder de minder strenge regels van het halal slachten.

Het is wrang dat een uitwas van de moslimtraditie omarmd wordt omdat het geld oplevert, waarmee eigenlijk een scheef beeld ontstaat van wat de islam als levensbeschouwing zegt over rechten van dieren.

Volgens de populaire overlevering (ook de regels voor het halal slachten komen veeleer uit de overlevering dan uit de Koran) zou Mohammed meermalen expliciet wreedheden jegens dieren hebben verboden. De Shariah spreekt uitvoerig over de rechten van dieren.

Dierenspektakels zoals stierengevechten zijn verboden voor moslims.

Ook hobbyjacht, bontproductie en dierproeven voor cosmetica zijn in strijd met de islam. Het onnodig houden van vogels in kooien wordt gezien als een groot kwaad, evenals het onnodig verminken of couperen van lichaamsdelen van dieren.

Het is treurig om te zien hoe om economische redenen de tegenstellingen tussen bevolkingsgroepen worden aangescherpt. Helaas zien sommige groepen in de samenleving in de commotie rond het ritueel slachten aanleiding om xenofobe gedachten aan te wakkeren.

Wat de Partij voor de Dieren betreft is dat niet waar het om gaat in het pleidooi om ritueel slachten definitief uit te bannen. Juist nu de commercie zich er meester van heeft gemaakt en religie een ondergeschikte rol speelt in de uitvoering, is er alle reden voor ingrijpen op ethische gronden. Steeds meer moslims pleiten voor een vermindering van de consumptie van dierlijke producten en voor invoering van bedwelmingsmiddelen tijdens het slachtproces. Dat pleidooi moet versterkt worden en de regels moeten niet versoepeld worden maar verstrengd.

De vrijheid tot het uitvoeren van bepaalde rituelen houdt op waar mensen of dieren er leed door ondervinden. Alle slachtmethoden waarbij de dieren omwille van culturele of religieuze gewoonten niet verdoofd worden, moeten verboden worden. Het is de hoogste tijd dat deze kwestie eindelijk onder ogen wordt gezien en dat de religieuze uitzonderingspositie wordt beëindigd. Niet uit verzet tegen religieuze vrijheden, integendeel, maar omdat naar de Nederlandse normen en waarden niet alleen vrouwen, kinderen en vluchtelingen maar ook dieren moeten worden beschermd tegen lijden en willekeur.

Mr. Marianne Thieme, voorzitter Partij voor de Dieren